

Üstir! lürbe jag mig marischera
 ja rat, ja rat;
 och snart kunde jag cyra
 med smat, med smat.
 Önsket, jörkyt med plögen,
 elst län, elst län,
 en länstid till jag på torgen
 ja natt, ja natt.

Ihr Hingst auch all weis
 solst, solst,
 man hat natürlich kein
 für was, für was;
 Eile finden wir in Flammen
 ist die, ist die,
 es fitter ist mit der Sonne
 ! End, ! End.

Und noch ein hingling stark
 auch, auch;
 sag tom mich apostelstark
 ja ra, ja ra,
 log wahrung mit eines garbet
 ill nist, ill nist,
 men singst, fortst, der war bet;
 ja wist! ja wist!

Repræsenten, som lært mig at kende,
blef etal, blef etal,
firaat blef jeg, med fuld valuta,
forpræl, forpræl;
odt tilfuerigelsen på trodsen
jeg fik, jeg fik,
samt påfrågtet mer til magten
firaat gik, firaat gik.

3. Gedächtnis der hat sag wart
 rätinn, rätinn
 ! In ar, och de ha varit
 sem tu, sem tu.
 Sag sem istän haben Sala
 ! frad, ! frad;
 ja, ni thull ha fort mig sala!
 9ad, ad! 9ad, ad!

Allt se'n har mitt hjerta flappat
 så tätt, så tätt,
 jag har så väl modet tappat
 som vett, som vett.
 I corum, då andra läser
 sin bön, sin bön,
 då gör mina tankar reser
 till ön, till ön.

Som knekt vill jag ändå lefva
och dö, och dö,
ty då kan jag slippa sträfska
för bröd, för bröd;
nu är jag så matt som döden
och flö, och flö;
nu känner ni mina öden,
adjö! adjö!"

Min wijsa nu tagit ända
med sorg, med sorg;
af Drottan jag får tankande
en sorg, en sorg.
Men jag som Sergeant mig kanner
så lätt, så lätt;
hvar må då fortjunt få sin ämna
Herr Sprätt! Herr Sprätt!

En rolig Wisa

CMI

Korpral Sprätt,

som träffades af ett kärlekskott i
Danke friget.

Replat 2 fl. hante.

SH 1851.

och stöt och stöt.
som maktade på mitt hjerta
så stöt, så stöt,
Dag menar utaf en fuktig
så fuktig, så fuktig.
satt stadt i vinterns bogen
är härbt, är härbt,
Att jag ej fäst Dannebergens

som hit, som hit,
och jag är en vild man
som hit, som hit,
och hem för en lilla
hittat, hittat;
det kändes mig i
som gull, som gull,
Att i spåret färdt på

! !
och se i boken
'någon, på
och jag är en
men hem,
'någon, på
och jag är en
och jag är en

Modellen på våra roddar,
ack! ja, ack! ja,
är ful, men åt våra roddar
så bra, så bra;
de släpade förr, de nöten,
alltjemt, alltjemt
sitt roddfört i rena gröten,
på stämt, på stämt.

Det ligger ty närr i blodet
förstås, förstås,
att följa Parisermodet,
gudäs! gudäs!
Ty bärjar den der Fransosen
att slås, att slås,
straxt ge de hvarann på nosen
hös of, hös of.

Jag minns ännu de bataljer
i sta'n, i sta'n,
der påskade jag kanaler
som san, som san.
Jag vågade lifvet gerna
för pack, för pack,
i hopp em att så en stjerna,
som tack, som tack.

Quintus, S. 2. Diktning, 1851.

Reflekt: "Du är en på mästaren —
jag! jag!"

Jag hoppas ni ej ha glömt mig
se'n sist, se'n sist;
men att ni i minnet gömt mig,
helt riktigt, helt riktigt.
På Hyen gaf mig en snäva
ett skr, ett skr;
det här jag ännu med smärta
i skr, i skr.

Korpsal är jag än med gardet,
gudäs, gudäs!
Då lifvet är som man tar det,
försås, försås.
Sergeant skall jag lifvadt bliwa,
alltid, alltid;
man lefnat mig fullast gifwa —
med päl, med päl.

Mitt hopp jag upplä den graden
har hoppat, har hoppat;
se'n gör jag hvar må i staden
försås, försås. —
Den tid vill jag lifvadt prisa,
som stött, som stött;
derför sjunger jag min visa
på nytt, på nytt: